

- 2) При разглеждането на третия и четвъртия преюдициален въпрос не се установяват обстоятелства, които да засягат валидността на Рамково решение 2002/584/ПВР на Съвета от 13 юни 2002 година относно европейската заповед за арест и процедурите за предаване между държавите членки, изменено с Рамково решение 2009/299/ПВР на Съвета от 26 февруари 2009 г., от гледна точка на членове 6 и 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз.

(¹) ОВ С 413, 9.12.2019 г.

**Решение на Съда (шести състав) от 27 януари 2021 г. — Европейска комисия/Република Австрия
(Дело C-787/19) (¹)**

(Неизпълнение на задължения от държава членка — Данъчни въпроси — Данък върху добавената стойност (ДДС) — Директива 2006/112/ЕО — Членове 306 — 310 — Специален режим за туристическите агенти — Прилагане към всички видове клиенти — Национална правна уредба, която изключва пътнически услуги, предоставяни на данъчнозадължени лица, които лица се ползват от тях за нуждите на стопанската си дейност — Член 73 — Данъчна основа — Определяне на обща данъчна основа за групи от услуги, или за всички доставени през периода на облагане услуги — Несъвместимост)

(2021/С 88/12)

Език на производството: немски

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: M. Wasmeier и J. Jokubauskaitė)

Ответник: Република Австрия (представители: F. Koppensteiner и A. Posch)

Диспозитив

- 1) Като е изключила от специалния режим за облагане с данък върху добавената стойност (ДДС), приложим по отношение на туристическите агенти, доставките на пътнически услуги, предоставяни на данъчнозадължени лица, които ги ползват за нуждите на стопанската си дейност, и като е допуснала туристическите агенти, доколкото този специален режим е приложим по отношение на тях, да определят данъчна основа за ДДС общо за групи услуги, или за всички предоставени за даден данъчен период услуги, Република Австрия не е изпълнила задълженията си по член 73 и по членове 306—310 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност.
- 2) Осъжда Република Австрия да заплати съдебните разноски.

(¹) ОВ С 413, 9.12.2019 г.

Жалба, подадена на 15 юни 2020 г. от ZU срещу решението, постановено от Общия съд (седми състав) на 31 март 2020 г. по дело T-499/19, ZU/ЕСВД

(Дело C-266/20 P)

(2021/С 88/13)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: ZU (представител: C. Bernard-Glanz, адвокат)

Друга страна в производството: Европейска служба за външна дейност

С определение от 20 януари 2021 г. Съдът (седми състав) отхвърля жалбата като отчасти явно недопустима и отчасти явно неоснователна и осъжда жалбоподателя да понесе направените от него съдебни разноски.